

Hola possible aventurer/a !!! Em dic Carles Camps Cos i soc estudiant del Grau d'Arquitectura Tècnica de la Universitat de Lleida. A continuació us explico la meva experiència de Mobilitat a Santiago de Xile.

Intentar d'englobar tota una experiència de Mobilitat en un parell de pàgines és impossible. Almenys en el meu cas i en el de tots els companys que vaig compartir el curs 2014/2015 a Santiago.

Si esteu llegint això segurament sigueu un futur estudiant de Mobilitat. Us diré una cosa, jo estava súper indecís i si vosaltres també ho esteu : NO HO DUBTEU NI UN MOMENT! Quan arribeu a destí us donareu compte que no esteu sols i que hi haurà molta gent que us ajudarà (companys d' universitat, els altres estudiants d'intercanvi , els de relacions internacionals de destí ... ..)

Abans d'anar-hi no tenia massa notícies de Xile, ni bones ni dolentes. La veritat és que em pensava que tenien uns costums molt diferents als nostres, i que era un país més endarrerit culturalment del que en realitat està.

Primer de tot no sabia si anar-hi ja que és un canvi molt gran . No era al costat de casa sinó que era a l'altra punta del món; i la veritat em costava deixar família, amigats i altres tipus de lligams.

Quan em vaig decidir va començar tota la burocràcia, tots els tràmits i els papers per poder anar de Mobilitat. Amunt i avall durant un munt de mesos, per a demanar la universitat que volia, per a fer el visat, per a les beques, anar a l' Ambaixada a Barcelona ... Això es el pitjor d'anar de mobilitat si us he de ser sincer.

Mentrestant vam començar a buscar vols barats pel trasllat. Volíem aprofitar el viatge per fer una parada a Nova York i de tornada parar a Miami... ja que anàvem tan lluny, doncs calia aprofitar al màxim el viatge.

El temps va passar ràpid i entre preparatius i nervis no me'n vaig adonar i va arribar el dia de marxar, el 23 de juliol i em vaig trobar a l' aeroport facturant amb American Airlines dos maletes grans de 23kg cada una i una a la cabina de l'avió bastant gran i som-hi embarcant via Santiago de Xile. Ja havia començat l'aventura.

Quan vam arribar a Santiago de Xile era l'hivern. Tot i que anava preparat pel fred , la veritat penso que en fa molt més aquí a Lleida. Els primers dies van ser una mica difícils buscant allotjament. Nosaltres buscàvem un habitatge econòmic per a viure durant tot el curs i era impossible, ja que depèn de les zones el lloguer és bastant més car que aquí a Lleida. Vam passar dies i dies buscant i no trobàvem res, ni car , ni econòmic, estava tot ocupat. Arribàvem al vespre cansats de buscar i sense haver trobat res. Ens vam passar els 5 primers dies en un Hostal del barri Itàlia i 7 dies més en un Alberg del barri Brasil (una mica conflictiu) per no gastar tant, fins que per sort vam trobar una casa. La "Casa Bilbao" com li dèiem ja que estava en l' Avinguda Francisco Bilbao en el barri de Providència un lloc molt cèntric i molt segur. El lloguer de la meva habitació era bastant car ja que pagava 260000 pesos xilens que son uns 360€ al mes i la veritat és que no estava en perfectes condicions, però l'ambient entre els companys era perfecte. Amb el preu però, hi anava tot inclòs, aigua, llum, gas, internet...

La Casa Bilbao era una casa de 3 plantes on vivíem estudiants de diferents nacionalitats (8 francesos, 3 alemanys, 2 Italians, 1 d'Estats Units, 4 Espanyols). Teníem un pati bastant gran on cada setmana fèiem els típics "asados", no podia faltar la música, jocs, ... molta festa. Fins i tot cap a l'estiu vam comprar una piscina per banyar-nos ... però ja us podeu imaginar com acabava la gent a les festes amb una piscina jejejeje.

Mai m'hagués pensat que hi hagués tanta festa entre la gent d'intercanvi. Algunes setmanes fèiem el dia del menjar internacional i això volia dir que cuinàvem un menjar típic d'algun país dels que vivíem a la casa i així provàvem diferents menjars . Totes les residències i cases d'estudiants ens reuníem un dia a la setmana com a mínim per tal de compartir vivències, experiències, fer una mica de festa o simplement parlar. Casi tots els divendres ens reuníem uns 60 estudiants de diferents nacionalitats a casa nostra i parlàvem, ballàvem i ens ho passàvem genial.

No trobareu a faltar mai la festa en una casa d'estudiants d'intercanvi. Al contrari potser en algun moment necessitaràs estar tranquil, parlar amb la teva família, fer un skype i us farà falta una mica de intimitat i calma. Hi ha moments en que encara que tot sigui alegria t'entra nostàlgia i es troba a faltar la família i els amics.

Es increïble viure en un entorn multicultural, coneixent gent de diferents països, amb diferent cultura, diferents històries i diferents pensaments. Convius amb gent que acaben sent els teus amics i que quan marxis i tornes al teu país te n'adones de que encara que només hem estat junts 6 mesos mai però mai els oblidareu .

Si us tinc que parlar del país us podria explicar mil i una coses, ja que des de el primer moment tot va ser una experiència inoblidable amb moltes vivències, curiositats i el dia a dia tan diferent al d'aquí que necessitaria setmanes.

Però us explicaré coses de Xile que puguin ajudar-vos en el cas que hi aneu. Santiago de Xile és molt gran, però a tot arreu si pot anar amb metro i "micros". Encara que nosaltres utilitzàvem moltíssim el taxi, sobretot per les nits ja que és molt més econòmic comparat amb Europa.

M'esperava que el menjar, l'habitatge, els restaurants fossin més barats, però els preus eren igual de cars que Barcelona i bastant més car que Lleida.

Si voleu comprar una bici per poder-vos desplaçar més còmodament per Santiago; al carrer San Diego està tot ple de tendes de bicis.

El que em va sorprendre més és que hi ha molts gossos abandonats per tots els carrers. Reben el nom de "Quiltros", la gent els agafen de petits i de grans els abandonen per no pagar-los-hi els tractaments de veterinari, les vacunes. Es molt curiós ja que t'acompanyen fins a casa i et protegeixen com si fossis el seu propietari, necessiten afecte i només que els hi diguis alguna cosa ells no et deixen. Aquesta anècdota per molt que us la expliqui s'ha de veure i viure, penseu que per qualsevol lloc te'n pot sortir un o altre i la majoria de la gent els respecta, fins i tot es troben dins de la universitat.

Encara que us pugui semblar que us serà fàcil expressar-vos ja que la llengua és el castellà. La veritat és que tenen moltes paraules que us costarà d'entendre..

Aquí teniu un mini diccionari Català -Xilè que em vaig fer amb paraules curioses:

- Cuática=Increible
- Carrete=Anar de festa
- Pololo=nuvi
- Gua gua=bebé
- La Nana=La dona de fer feines
- Caché=he entés
- Cachai?=M'entens?
- Filete=Genial
- Cuico=Pijo
- Flaite=Quillo
- Hediondo=que fa mala olor
- pescame=escolta'm
- botar=llençar
- ramo=assignatura
- fome=avorrit
- la wea=la cosa
- cuatico=genial
- es filete=és el millor
- ...
- ...

Xile sobretot m'ha sorprès perquè encara és un país molt classista. Hi ha gent o molt rica o molt pobre. La classe mitjà gairebé no existeix.

Per pagar en els diferents establiments pots utilitzar la VISA, ja que l'accepten en tots els llocs. Alguns companys van obrir un compte corrent, jo treia els diners en efectiu ja que la comissió no era massa elevada.

El transport públic funciona bé però molt desorganitzat. El Metro sempre està súper ple, sobretot a les hores punta (a mi em recordava les típiques imatges dels metros de Xina amb tota la gent amuntegada a dins jejejeje). Us asseguro que ho vaig poder experimentar molts dies, sobretot a primera hora del matí quant la gent va a treballar .

No hem d'oblidar mai per això que la finalitat és estudiar i aprovar les diferents assignatures de la universitat d'origen. El nivell en els estudis en la universitat privada és bastant més elevat que en les públiques , ja que la gent paga per una educació de qualitat, no com a Espanya que es té la imatge de que si és privada s'aprova més fàcilment . La meua universitat "Adolfo Ibañez" costava 10.000 dòlars a l'any pels xilens. Això vol dir que era inaccessible per a molta gent.

La veritat el que més em va sorprendre és la forma d'ensenyar a la Universitat. Completament diferent d' aquí a Catalunya. Les classes eren súper participatives, moltíssimes exposicions orals, i molt bona relació entre els alumnes i els professors. A l' entrar casi tots els alumnes li donaven la mà al professor i un petó a les professores (ja que a Xile només es dona un petó).

La UAI estava situada dalt d'una muntanya i des de casa meva tenia 50 minuts d'anada i 50 de tornada amb autobús i metro. Al triar la universitat no vaig mirar la distància que hi podia haver des del Centre i la veritat fer-ho cada dia resultava una mica pesat encara que hi anava bastant motivat. Estructuralment és tota de disseny, té un gimnàs gratuït, fan mil i una activitats (salsa, spinning, ioga, pilates, zumba, cardiobox...). Als patis de la universitat hi havia taules de ping-pong, futbolins i billars per a tothom.

Em va sorprendre l'edifici, era súper modern, amb unes aules molt ben equipades. Podies demanar sempre aules de lliure accés per a estudiar. Hi havien aules d'ordinadors sempre disponibles amb equips totalment nous i en perfectes condicions.

Cada setmana s'organitzaven trobades, fires, competicions... Hi havia una assignatura "taller de emprendimiento" que s'havia de guanyar diners de veritat fent 3 projectes i venent el producte dissenyat. Un altre d'innovació tecnològica que era realitzar un projecte dissenyant un producte. Tots els tallers eren molt pràctics i participatius, en totes les assignatures calia participar moltíssim. Quan havíem de fer alguna presentació s'havia de fer "formal" amb americana, camisa, ... Us aconsello que porteu alguna americana perquè jo vaig haver de comprar-me-la.

Us explicaré que li va passar a un company de classe. Quan va fer la presentació portava tot el traje bé però portava mitjons blancs i li van baixar 0,4 de la nota del projecte i així a uns quants més i a l'informe de notes venia especificat (-0,4 per portar mitjons blancs, -0,6 per no anar del tot formal, ...). Ells creuen que és important respectar les formes en determinats actes.

També feien la setmana multicultural on es podien provar diferents menjars de diferents països. Una altra setmana et podies trobar una competició d'esgrima, etc. Jo sempre havia sentit que als estudiants estrangers els tenien un tracte diferent i una mica preferent i la veritat si he de ser honest va ser en algun moment així i jo en veritat ho agraeixo. Si faltaves a alguna classe per motiu d'un viatge et deixaven entregar el treball més tard. En tot moment els professors em van animar en els meus viatges per Xile, o als països veïns i no em van ficar mai cap inconvenient per fer-los.

Suposo que en el tema assignatures, cada professor i cada assignatura és diferent, però la meva experiència, és que es gaudeix més i el factor estrès no es tan alt com en la UDL. A la UAI t'ajuden molt els treballs que vas realitzant durant el curs i es fa avaluació continuada, ja que es fan moltes proves durant el curs. No és com la UDL que la nota te la jugues en dos exàmens a cara o creu. En cap moment vaig sentir la pressió que sento a Lleida les setmanes abans dels exàmens.

Un tema que també mirem els estudiants ni que sembli que sigui una mica tabú parlar-ho és el tema de la nit. De nit a Santiago hi ha les festes als blocs, residències, cases d'estudiants... i les festes a les discoteques del barri de Bellavista (molt conegut) o les discoteques de Vitacura, las Condes, ... (de gent de més nivell adquisitiu de Xile).

Quan us trobeu allà ja veureu que el tema festa és el que menys us ha de preocupar, ja que us en cansareu. Cada setmana a una casa o una altra organitza les típiques festes d'estrangers. Ni que vagis a estudiar no t'ho pots perdre ja que en aquests llocs es coneixeràs als teus veïns de Berlin, París, Puerto Rico, Mèxic, Florida, ...

No he comentat això, però en tema de seguretat si que s'ha d'anar amb compte, al vespre segons en quins barris s'ha d'anar acompanyat i no anar sol. Depèn del barri és una mica perillós, sobretot de nit. I va haver alguns companys estrangers que els van robar i la veritat que es van portar un bon ensurt perquè va ser amb arma blanca.

El que us aconsello també es que algun dia aneu a la Salsoteca, molt típic de Sud Amèrica i molt divertit. I vam anar uns quants cops i vam aprendre alguns passos ja que a l'escenari hi ha un professor que t'ensenya ballar salsa, baxata, ...

No oblideu provar de menjar "mote amb huesitos" , el " choripan", una "CHORRILLANA" i altres menjars típics. Podeu sortir de dimarts a diumenge perquè gairebé tots els dies hi ha ambient a tot arreu. A les discoteques celebraven el Miércoles PO i el Martes PASSPORT que són festes que feien per als estrangers i per atreure el xilens . En aquestes festes tots els estrangers amb la identificació entràvem gratis a la discoteca . També la majoria de cops no fèiem cues ja que teníem un tracte preferent.

També s'ha d'anar de dia a uns llocs que en diuen "café con piernas" que són unes cafeteries on les cambreres són noies que van amb minifaldilla i vestides molt provocatives i es dediquen a parlar amb els homes... i els hi cobren el doble per un café, o el que beguin. L'entrada és lliure per a tot el públic, dones, nens; ja que no és cap Club.....

Cada dia podeu fer activitats diferents (la bolera, el Karaoke, cine, anar als cars, ...) A més a més de gaudir de totes aquestes experiències Santiago de Xile està envoltat de paisatges increïbles i també al costat de països que segurament no pugueu tornar a visitar tan fàcilment. Així que jo ho vaig aprofitar. Si us agrada l'esport podeu practicar esquí al Colorado que està al costat de Santiago.

A Santiago es obligatori anar al Cerro de Sant Cristóbal, el Palacio de la Moneda, el Cerro de Santa Lucía, la Plaza de Armas, el Costanera Center (centre comercial), la Piojera (el bar més conegut de Santiago, on podràs provar el millors Terremotos, Piscosour, Píscola, ... i les begudes típiques de Xile.

Tocant a Xile teniu (Bolívia, Perú, Argentina, ...). En el meu cas vaig viatjar bastant, vaig anar al desert d'Atacama on podeu visitar (Geisers del Tatio, Valle de la Luna, Valle de la Muerte, ...) a Perú (Al MachuPicchu, al lago Titicaca, ...), a l'Illa de Pasqua a veure els moais, a Bolívia on vaig visitar (la laguna verde, la laguna colorada, la laguna blanca, árbol de piedra, desierto Dali, Salar d'Uyuni, ...) ... i després totes les poblacions dels voltants de Santiago de Xile (Valparaiso, Viña del Mar, Pichilemu, La Serena, ...)

Els vols són bastant econòmics si saps buscar i per això la majoria de nosaltres vam aprofitar la nostra estança allà. Nosaltres volíem viatjar , viure i conèixer cultures i llocs diferents i per això anàvem low-cost, era igual el lloc on ens toqués dormir, no importava si era un hostel, si compartíem habitacions amb 10 o més persones. Buscàvem les combinacions més econòmiques per tal de poder viatjar.

Després de dir-vos totes les coses bones , us vull comentar que vam viure dos o tres dies d'ensurts ; amb els "temblors" ja que allà li diuen terratrèmols només quan hi han destrosses. Un dia vam notar que va tremolar molt el terra, per nosaltres era nou això i per ells és molt normal. No recordo quants graus de l'escala de Richter però fins i tot ho van comentar a la

televisió. Un altre dia van posar artefactes ; bombes en concret, en algunes comissaries i el dia d'acció de gràcies ens van aconsellar que era millor no sortir perquè hi podia haver aldarulls.

Podria escriure milers de coses de la meva experiència de Mobilitat. Però crec que el que jo vaig viure, un altre ho pot gaudir diferent. El millor es descobrir-ho per tu mateix. El que si que vull deixar molt clar, és que jo personalment ho tornaria a repetir ara mateix i segurament en el vostre cas si ho feu segur que també serà així. Si esteu llegint això és perquè teniu un determinat interès per viure-ho , encara que això suposi passar uns mesos allunyat dels que actualment estan al vostre costat. No us preocupeu que aquells que deixeu seguiran esperant-vos quan torneu. Tindreu un munt de coses noves que explicar i podeu estar ben segurs que seran ben diferents de la vida que normalment viviu a Lleida. Per tant una experiència irreplicable i que ara teniu la oportunitat de viure-la.

Us desitjo una feliç estança de Mobilitat i espero que aquesta oportunitat que ens faciliten per obrir-nos al món, no s'acabi mai, i que els estudiants puguem continuar gaudint-ne . Personalment, és la millor que he tingut a la meua vida i que no canviaria per a res del món. Sobretot carregueu bé les piles ja que necessitareu temps per a estudiar, viatjar, fer noves amistats, sortir de festa.

Només dir-vos que estic a la vostra disposició per aclarir-vos dubtes o podeu fer-me qualsevol consulta de Santiago de Xile, l'experiència, viatges... o el que sigui. Podeu fer-ho pel facebook i jo us informaré encantat...

Els meus millors desitjos en aquesta aventura de Mobilitat!!!

Carles Camps

Aquí us deixo algunes fotos del viatge. No és ni una dècima part, però així us en feu una idea:

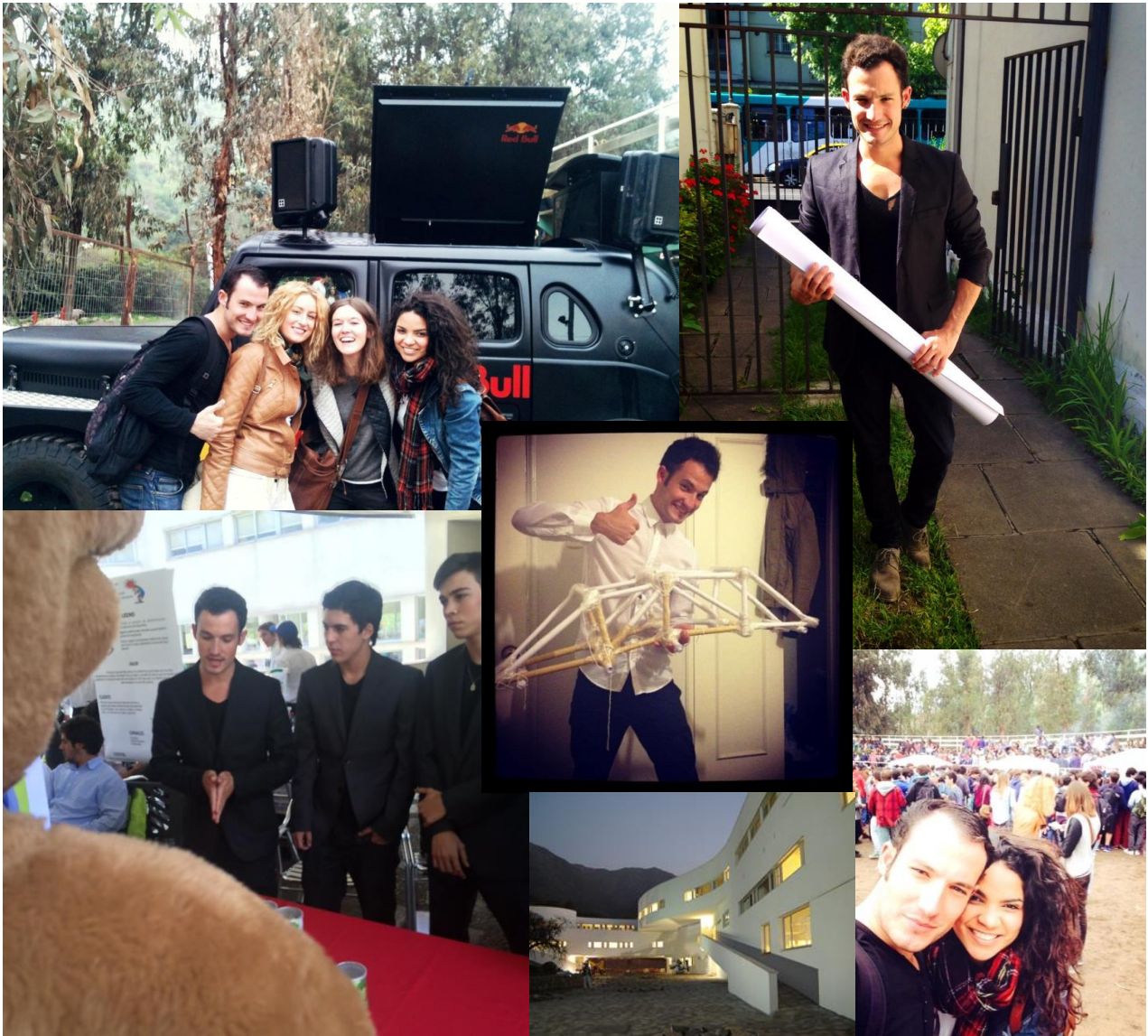
23 de Juliol! Aquí comença l' Aventura
AEROPORT DEL PRAT!

Acomiadament de la família i els amics...

A la Universidad Adolfo Ibáñez: Exposicions, Projectes, Gimnàs, Temps per parlar amb els nous
companys ...

Més Projectes, exposicions orals, "Fiestas Patrias a la Universitat" ...

Per fi ja tenia la meua
cèdula d'identitat !
Ja era una mica més Xilè! Jejeje

La nostra casa "CASA BILBAO"!!! Els 18 que h i vivíem i algunes de les festes !

Aquí estem els 18 que vam conviure durant tot el curs.

I aquí un divendres qualsevol !

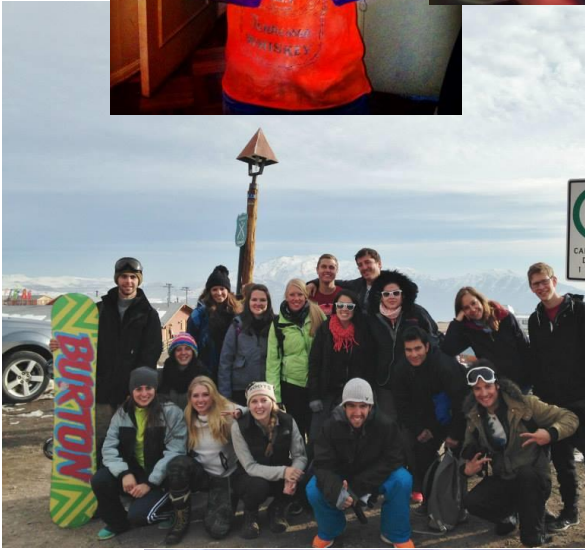
Espanya-Alemania-Estats Units cuinant junts jejeje

La piscina que ens vam comprar a l'estiu !!!

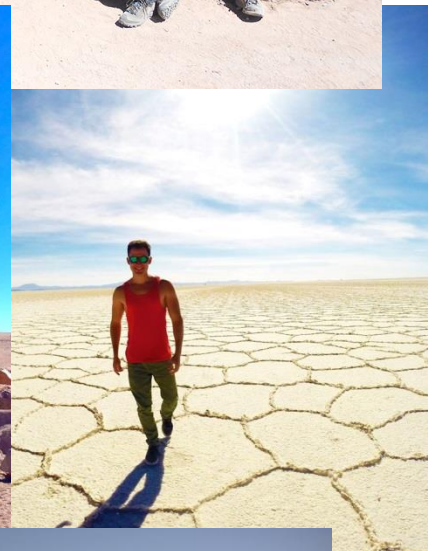
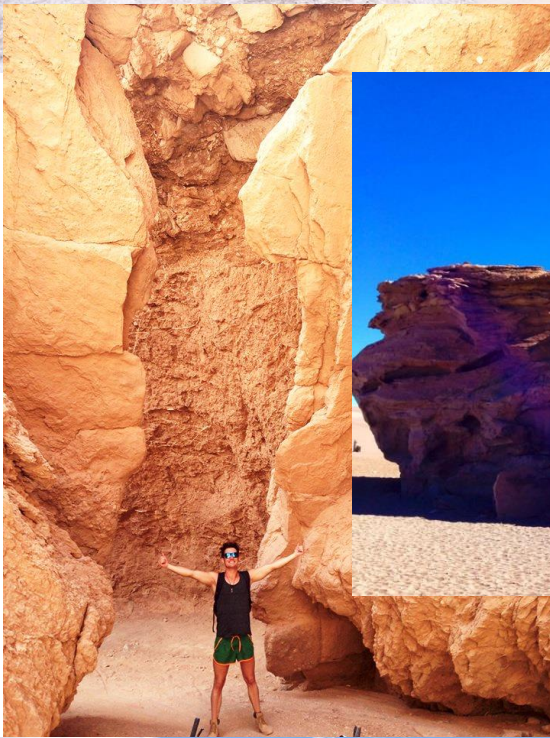
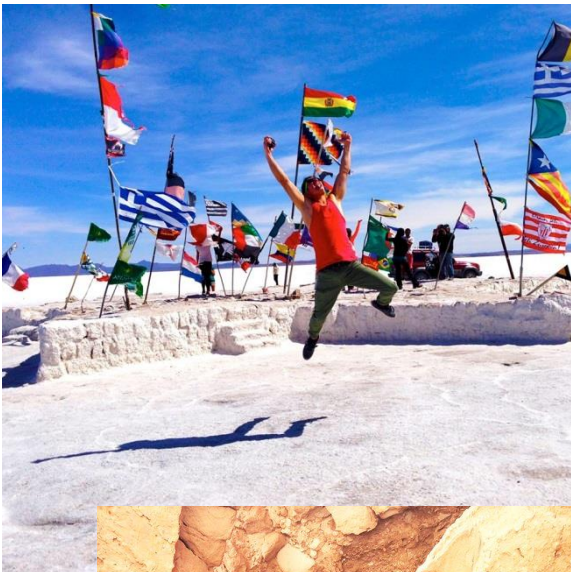

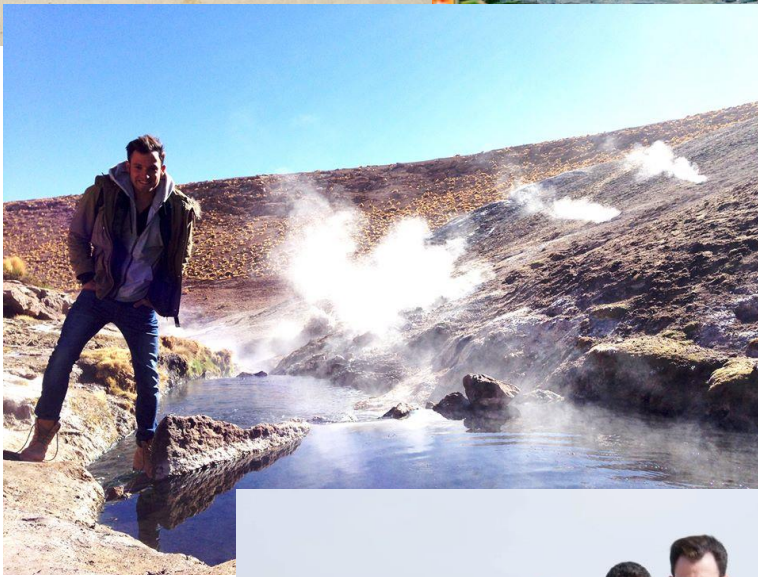
PER SANTIAGO ...

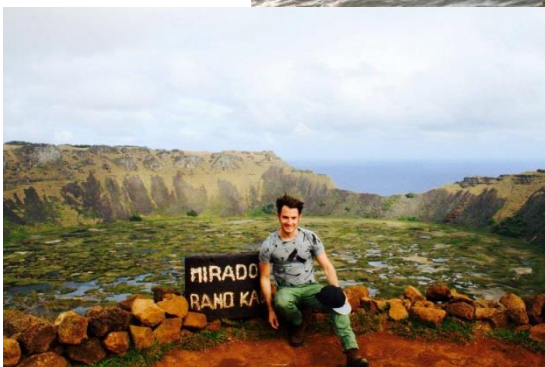

ALGUNES DELS VIATGES QUE VAIG FER DURANT EL CURS ...

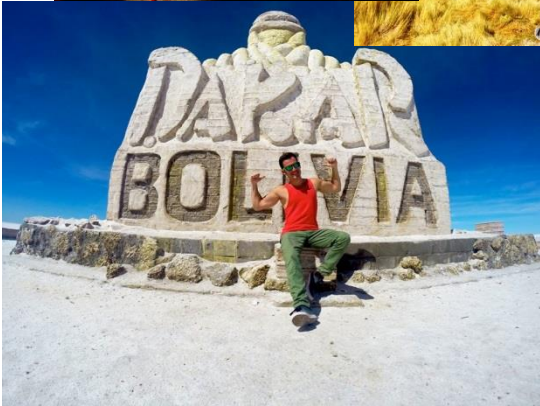

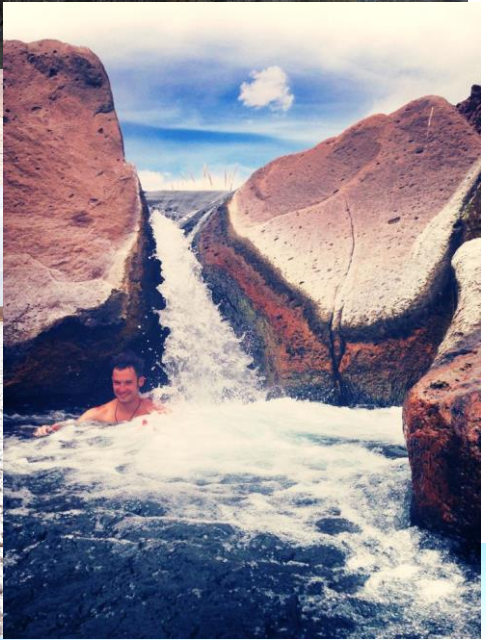
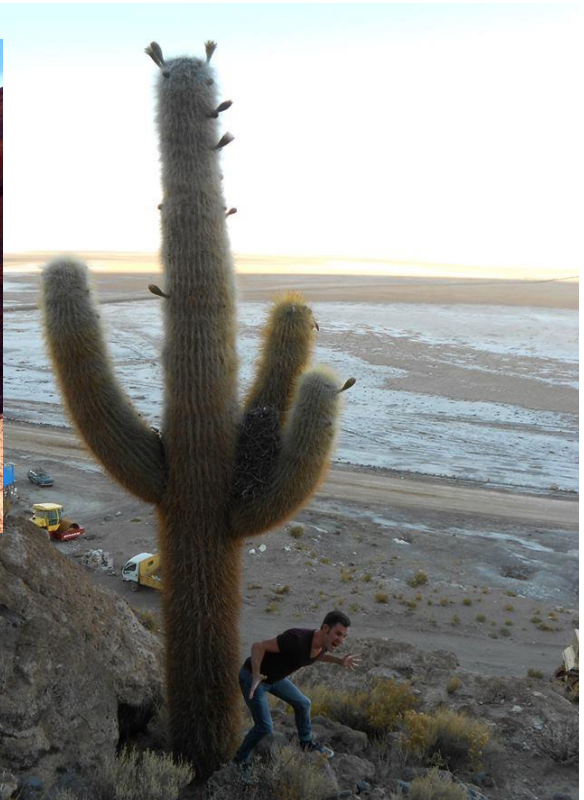

Podria omplir un llibre amb les fotos dels viatges però només us en poso unes quantes per a que us feu una idea de la meravella de Xile i els paisos propers.

Aquí l'últim dia de l'intercanvi
Cap al Karting... !!!

Adéu estiu de Xile!!!
Anem cap a ple hivern.

24 de Desembre!!!
Amb màniga curta al Prat de Llobregat
amb la mami jejeje

XILE ET TROBARÉ A FALTAR! PERO SEGUR QUE
ENS TORNEM A VEURE :-)